

Käpylän musiikkiopiston tiedotuslehti 2/12-13

Kapula

Opiston joulukonsertti:
K auneimmat barokkijoululaulut
K oskelan kirkossa to 13.12.2012 klo 18

Kapula

Käpylän musiikkiopiston tiedotuslehti 2/12-13

Kanslia tiedottaa.....	3
Rehtorin palsta.....	3
Kauneimmat barokkijoululaulut - opiston joulukonsertti 13.12.2012.....	5
Vanhan musiikin opiskelijoiden kokemuksia.....	9
Annika Sinisalo Kuopiossa - Nuori Soittaa 2012.....	12
Intohimosta torveen - Mikael Pulkkinen.....	14
Tunti elämästä - rauhoitutaan opiston matineoihin.....	16
Muskariin kevääksi!.....	17
M. Nybergin lastenlauluja levyille ja nuoteiksi.....	18
Konserttikalenteri.....	20

Yhteystiedot

Käpylän musiikkiopisto
Taivaskalliontie 3, 00600 Helsinki
p. 7206610 kanslia
www.kmo.fi
kanslia@kmo.fi
toimitus: pirjo.pesola@kmo.fi

Kanslia tiedottaa

Kanslia päivystää puhelimitse ma-ke klo 10-15. Kanslian sähköpostiosoite on kanslia@kmo.fi. Opistoisäntänä iltapäivisin ja iltaisin toimii Ramadan Khalil. Opiston kotisivuilta (www.kmo.fi / Ajankohtaista) löytyy myös kanslian tiedotteita.

Kamulinjan joulujuhlat pidetään Karjala-talolla ke 12.12. klo 17 (pienet) ja 18.30 (isommat soittajat ja laulajat).

Opiston joulukonsertti, Kauneimmat barokkijoululaulut, soi Koskelan kirkossa to 13.12. klo 18. Konsertti koostuu tänä vuonna vanhan musiikin kamarimusiikkikurssin kappaleista. Kurssi toteutettiin yhteistyössä Metropolian vanhan musiikin opiskeilijoiden kanssa (ks. juttu toisaalla).

Kevätlukukausi alkaa jälleen ma 7.1.2013. Hyvää Joulua ja Uutta Vuotta kaikille!

Jousisoitinopettajien vuorovaikutuspäivät pidetään opistomme tiloissa helmikuussa. Opettajia isännöi Ahti Valtonen.

Rehtorin palsta

Säästä puhuminen on aina turvallinen aihe. Tällä kertaa lavennan ajatusta säästä ilmastoon. Olen mukana pienessä työryhmässä, joka on käynnistämässä hanketta nimeltä: "Myskyvaroitus - musiikot ilmastonmuutoksen torjuntaan".

Muusikoita ja orkestereita ympäristökysymykset ovat askarruttaneet jo pitkään. Selvää halua ja valmiutta toimia ympäristön puolesta on, nyt on aika tarjota kanava, jonka kautta meistä jokainen voi vaikuttaa. Muusikot yli generajojen muodostavat laajan kansainvälisen ja näkyvän verkoston, jonka avulla nyt käynnistyvä projekti tarjoaa tutkittua tietoa ilmaston muutoksesta ja konkreettisista keinoista sen pysäyttämiseksi. Muusikoiden ja musiikki-instituutioiden kautta tavoitetaan valtava määrä ihmisiä, joiden kautta viesti saadaan leviämään tehokkaasti ja laajasti.

Edellinen kappale on suora lainaus hakemuksesta, jonka työryhmämme jätti Suomen Kulttuurirahastoon. Asiantuntijoita hankkeessa on mm. ilmatieteen laitokselta ja WWF:stä.

Hanke käynnistyy "virallisesti" musiikkitalon Black Box-tilassa sunnuntaina 3.2 klo 15. Lähin mittava tapahtuma on vuosittain järjestettävä earth hour. Tänä vuonna se on lauantaina 23.3.13.

On tarkoitus saada mahdollisimman moni musiikkioppilaitos sekä Suomessa että muualla maailmassa järjestämään "hämäriä" tilaisuuksia earth hourin aikana. Tilaisuuksista saadut varat ohjataan ilmaston muutoksen torjuntaan esim WWF:n tai jonkun muun järjestön kautta.

Tulen tiedottamaan hankkeen etenemisestä Kapulan kautta. Toivon, että hanke "liikuttaa" kaikkia Kapulan lukijoita. Uskon, että lukijat yhtyvät Kulttuurirahaston hakemuksemme loppusanoihin: "Musiikki on vahva voima, se muuttaa maailmaa".

Rauhallista Joulua kaikille

Raimo Päiväläinen

Kauneimmat barokkijoululaulut!

Kauneimmat barokkijoululaulut -projekti on tätä kirjoitettaessa puolivälissä ensimmäisen harjoitteluviikonlopun (16.11.-17.11.2012) jälkeen. Lisa Pälikön ideoiman kurssin päätöskonsertti on samalla opiston tämän vuoden joulukonsertti Koskelan kirkossa (13.12.2012 klo 18).

Konsertti kootaan lauluista, joita 15 opistomme huilun, pianon, kitaran, viulun, alttoviulun ja sellon opiskelijaa harjoittelevat Metropolian vanhan musiikin opiskelijoiden opastamina. Kurssin osallistujat ovat Sini Vahervuon mukaan olleet innostuneita ja esimerkiksi lauloivat hyvin stemmoissa. Barokkijoululaulujen kurssilla oppilaillamme on käytössä mm. barokkiviuluja barokkijousineen, cembalo ja vanhoja lyömäsoittimia. Viulujen kielet ovat kuten barokin aikaan lampaansuolta ja jousen muoto on nykyisestä hieman poikkeava (ks. kuva alla).

Pianisti Meri Kurki-Suonio oli yksi kurssilaisista, ja hän kohtasi pianon ja cembalon soittamisen eroja: "Se (cembalon soitto) oli mielenkiintoista, vaatii totuttelua. Voimakkuuksia ei voi

Noora Puurula ohjasi barokkialton soitossa Hanna Hujasta.

Ruoholahden harjoituksissa harjoiteltiin ensin lukemaan latinankielinen teksti ja laulettiin stemmoja ennen soittoa. Sini Vahervuo rytmitti.

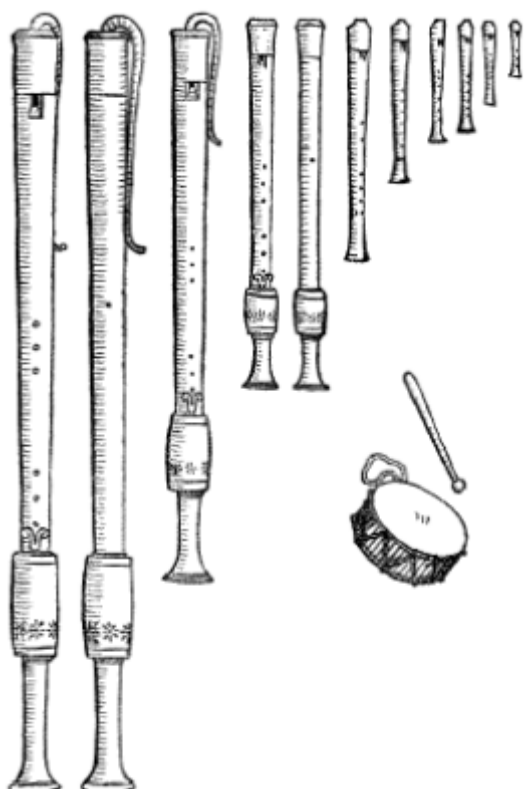
säädellä, ranne ei saa joustaa. Rytmiiikkaa cembalon käytössä olisi mielenkiintoista opiskella lisää." Cembaloidenkin välillä on eroja. "Italialainen cembalo oli erilainen. Oli mielenkiintoista oppia, miten oikeasti joskus on soitettu; vanha musiikki kiinnostaa jonkin verran. Myös ryhmässä soittaminen oli minulle uutta", summasi Meri tunteuksiaan ensimmäisen viikonlopun keskellä.

Kahden viikonlopun kurssin opettajatiimin muodostivat Metropolian vanhan musiikin opiskelijat Noora Puurula (barokkiviulu), Johanna Kilpijärvi (barokkisello ja viola da gamba) ja Anu Rautakoski (cembalo) yhdessä mm. meillä nokkahuilua opettavan Sini Vahervuon (barokkihuilu) kanssa. Kurssin vetäminen on osa opiskelijoiden vanhan musiikin innovaatioprojektia.

Sini Vahervuo on opettanut nokkahuilun soittoa Käpylän musiikkiopistossa vuodesta 2008. Nokkahuilun soitto aloitetaan yleensä sopraanonokkahuilulla. Suurin piirtein 2-tason suorituksen jälkeen sopraanon rinnalle otetaan alttonokkahuilu; silloin sormet jo toivottavasti yltävät hieman pidemmin välein sijaitsevien reikien peitteeksi, ja transponointikin onnistuu luontevammin. Vähitellen käsien kasvaessa voi siirtyä yhä isompiin nokkahuiluihin, kuten tenoriin ja bassoon.

Nokkahuiluja on siis olemassa iso perhe. "Isoihin bassonokkahuiluihin tarvitaan jo liitosputki, jotta niitä ylettyä soittamaan. On olemassa myös lähes kaksimetrisiä nokkahuiluja, mutta niitä ei juurikaan käytetä opetuskäytössä. Suomessa niitä on Sibeliuksen Akatemiassa ja parilla renessanssinokkisyhtyeellä", kertoo Sini.

"Samalta korkeudelta sopraanonokkahuilut eivät helposti soi kovin hyvin yhteen varsinkaan unisonossa (vrt. viulut orkesterissa), sen vuoksi nokkahuiluja on soitettukin juuri perheittäin."

barokkihuilu

Monet vanhan musiikin soittajat ovat usein aloittaneet moderneilla soittimilla, mutta Sini on soittanut vanhaa musiikkia 6-vuotiaasta lähtien. "Sattui hyvä opettaja heti alkuun." Petra Aminoff Espoon musiikkiopistossa oli Sinin ensimmäinen opettaja ja ohjasi lopulta myös Sinin diplomin Sibeliuksen Akatemiassa vuosia myöhemmin. Sibeliuksen Akatemiassa Siniä opetti vanhan musiikin linjanjohtaja Jari S. Puhakka sekä nyt jo eläköitynyt Rabbe Forsman. Barokkihuilun Sini otti sivuaineeksi 14-vuotiaana. 1700-luvulla poikkihuilut tehtiin vielä puusta ja niissä oli vain yksi läppä.

Nokkahuilulle on sävelletty myös paljon uutta musiikkia. 1900-luvulla kiinnostus unohdettuihin, vanhoihin autenttisiin soittimiin on innoittanut nykysäveltäjiä. "Nokkahuilusta saa tosi paljon erikoisia ääniä, ja useat säveltäjät tykkäävät myös leikkiä sekoittaen modernia ja vanhan musiikin tyyliä."

Kauneimmat barokkijoululaulut -kurssin sävelmiä voi kuulla myös ravintola Allotriassa (Hämeentie 68) la 22.12.2012 kun kurssin ohjaajien muodostama barokkiyhtye ja kontratenori David Hackston esiintyvät klo 16 Café Barockissa.

Metropolian opiskelija-opettajien tiimi valitsi kurssille vanhoja joulun ajan lauluja eri maista:

Martin Luther (1483-1546): Vom Himmel hoch – Enkeli taivaan
Martti Lutherin todennäköisesti jouluksi 1534 säveltämä ja sanoittama Vom Himmel hoch, da komm ich her on ollut Suomessakin vuosisatoja suosittu joululaulu. Hemminki Maskulainen suomensi sen ensi kertaa jo vuoden 1605 virsikirjaan. Soitamme kappaleesta sekä oman barokkityylisen sovituksemme että Nürnbergissä syntyneen urkurin ja pedagogin Johann Pachelbelin alunperin uruille sovittaman version.

Entre le bœuf et l'âne gris - Heinillä härkien kaukalon
Alunperin ranskalainen joululaulu vuodelta 1684.

Michel-Richard de Lalande (1657-1726): Cette journée chantons Noël
Pariisissa syntynyt kuningas Ludvig XIV:n hovisäveltäjä ja urkuri Michel Richard de Lalande (1657-1726) oli myös Aurinkokuninkaan tyttären musiikinopettaja, sekä vastasi hovin kirkollisesta musiikista.

Marc-Antoine Charpentier (1643-1704): Joseph est bien marié (d-molli) & Ou sen vont ces guyas bergers
Pariisilaisen Marc-Antoine Charpentierin instrumentaalisovitukset aikanaan tunnetuista joululauluista ovat noin vuodelta 1695. Sarjassa on kaikkiaan 10 sävelmää, joista soitamme nyt kaksi. Tarkka instrumentaatio jätettiin esittäjien päätettäväksi, mutta nokkahuilut ja jousisoittimet olivat tuolloinkin ilman muuta mukana.

Walesilainen: Deck the Hall
Tunnettu Mozartinkin käyttämä melodia on peräisin 1500-luvun Walesilaisesta kappaleesta Nos Galan.

Englantilainen: The First Nowell
Ikivihreäksi muodostunut, Länsi-Englannista peräisin oleva kansansävelmä on ainakin 1600-luvulta, ehkä vanhempikin. Ensimmäinen painettu versio siitä löytyy englantilaisesta joululaulukokoelmasta vuodelta 1823.

Piae cantiones: Gaudete (Iloitkaa, riemuitkaa)
Joulun ilosanomaa julistava Gaudete on peräisin Piae cantiones –kokoelmasta vuodelta 1582. Kokoelmaa pidetään Pohjoismaiden vanhimpana painettuna koulukäyttöön tarkoitettuna laulukirjana ja se on ollut käytössä Suomessa 1800-luvulle asti. Voimme vain kuvitella miltä kokoelman ehkä suosituin laulu Gaudete on Suomessakin kuulostanut 500 vuoden aikana!

Anu Rautakosken kosketus cembaloon.

Suite en D la ré , Tierce majeure.

Leitend.

PRELUDE

Leitend.

BASSE-CONTINUE.

BASSE CONTINUE.

Kauneimmat barokkijoululaulut - konsertin esiintyjät
eli vanhan musiikin kurssilaiset:

Anna Hedvall ja Bea Mokki, nokkahuilu

Aino Hukka, Kaisa Kettula, Jemina Manssila, poikkihuilu

Akseli Hatakka, barokkiviulu

Hanna Hujanen, barokkialttoviulu

Anni Hyvönen, Enni Honkanen, Saija Söderlund, sello

Ismo Hammer, Jim Langdon, Riku Rantamäki, kitara

Henni Huttunen, Meri Kurki-Suonio, Sanni Lappi, Touko Niemi, cembalo

Vanhan musiikin kurssin ohjaajat:

Sini Vahervuo, barokkihuilu ja nokkahuilu

Noora Puurula, barokkiviulu

Johanna Kilpijärvi, viola da gamba

Anu Rautakoski, cembalo

ohjaaja Lisa Pälikkö

Seuraavalla sivulla joitakin kuvia kurssin ensimmäisen viikonlopun lauantailta Ruoholahden konservatorion tiloissa.

Vanhan musiikin opiskelijoiden kokemuksia

Metropolian vanhan musiikin opiskelijat vastailivat ystävällisesti joihinkin kysymyksiin. Vastauksista saa tietoa mm. vanhojen soittimien erityispiirteistä sekä nykyisten ja vanhojen soitinten eroista soittamisen suhteen.

Anu Rautakoski - piano, cembalo

- 1) Kauanko olet opiskellut Metropoliasa, mistä sinne päädyit?
- 2) Onko pääaineesi nyt vanha musiikki, cembalonsoitto, pedagogiikka vai jokin muu?
- 3) Miksi vaihdoit (tai otit tavallisen pianon rinnalle?) cembaloon?
- 4) Kuvaile cembaloon vaihtamisen prosessia; Onko cembalossa ihan eri tekniikka kuin pianonsoitossa?
- 5) Mikä on ensimmäinen asia, jonka kurssilaisille opetit?
- 6) Vaikutelmat barokkijoululaulujen projektista tähän mennessä?

1) Opiskelen Metropoliasa neljättä vuotta. Ruoholahdessa olenkin jo viihtynyt pitkään, sillä kävin Helsingin Konservatoriota pienestä pitäen ennen ammattiopintojani. Aloitin pianonsoiton kuusivuotiaana yksityistunnein, ja vuoden päästä aloitinkin "konsalla". Kävin myös Sibelius-lukion musiikkilinjan, jonka aikana innostukseni pianonsoittoon todella heräsi.

2) Opiskelen instrumenttipedagogiikkaa pääaineenani piano. Valmistun siis piano-pedagogiksi!

3) Olen opiskellut cembalonsoittoa vasta syksystä 2011, koulumme vanhan musiikin erikoistumisopintojen myötä. Valitsin cembalon sivusoittimekseni, koska barokkimusiikki on lähellä sydäntäni. Cembalonsoitto on tuonut uusia näkökulmia barokkimusiikin soittamiseen. Lisäksi cembalisti pääsee soittamaan orkesteriin useammin kuin pianisti :)

4) Cembalo on aivan eri soitin kuin piano! Se on tarkoitettu rytmisoittimeksi - pianistit taas ovat useasti tottuneet aika romanttiseen musiikin lähestymistapaan. Pianotekniikassa puhutaan aluksi usein käsien painosta/voimasta, joustavista liikkeistä ja rentoudesta. Cembalotekniikassa käsivarren joustoa tai voimaa ei tarvita miltei ollenkaan. Pianotekniikastakin tuttuja cembalolle ovat aktiiviset sormet ja kämmenen tuki! Tulipa analyysi :)

Myös pianistin näkökulmasta cembalonsoitosta on ollut paljon hyötyä - on tullut mietittyä perusteknisiä asioita aina uudestaan. Myös fraseeraus on erilaista kuin pianolla, siinäkin on paljon uutta opittavaa.

5) Barokkurssin oppilaani ovat pianisteja. Lähdinkin heidän kanssaan ihan ensiksi tutustumaan uuteen soittimeen ja sen aivan erilaiseen tekniikkaan sekä äänimaailmaan. Tätä soitetaan vaan sormilla, ei käden painolla! Tärkeintä on, että cembalistit tutustuvat barokkimusiikin rytmiseen luonteeseen sekä basso continuo soittamiseen: nyt tärkeimmässä osassa on bassolinja eivätkä melodiat. Tämä voi tuntua nykypianistista aika erilaiselta!

6) Olemme saaneet kurssille innostuneita ja mukavia oppilaita, joten hyvältä vaikuttaa :)

Noora Puurula - barokkiviulu

1) Olen Metropoliaassa nyt toista vuotta. Viime vuonna tein syventävät solistiset opinnot (eli erikoistumisopinnot) pääaineena barokkiviulu, ja nyt teen aikuisopintoina ensimmäistä vuotta varsinaista tutkinto-ohjelmaa barokkiviulun kanssa. Valmistuin Lahden AMK:sta 2005 viulunsoitonopettajaksi ja olen siitä lähtien opettanut - ja opetan edelleen - sivutoimisesti pääkaupunkiseudulla. Nyt siis opiskelen töiden ohella.

2) Pääaineeni on barokkiviulu, suuntautumisvaihtoehto on musiikkipedagogi. Opinnot ovat osittain samoja modernien soittimien soittajien kanssa, mutta tärkeä osa opintoja ovat nimenomaan erilaiset vanhan musiikin kurssit.

3) Innostuin barokkiviulusta hyvän ystäväni kautta, mutta jo pitkään olen kaivannut soittokuvioihin klassis-romanttisen perinteen rinnalle jotain muutakin. Omat opettajani ovat edustaneet vahvasti romanttiseen traditioon nojaavaa estetiikkaa, ja ajattelin, että vanhan musiikin esityskäytäntöihin syventyminen voisi olla terveellistä näköalan laajentamista. Sitä se tosiaan onkin ollut! Hassua kyllä, samalla myös nykymusiikin eri näkökulmat musiikin tekemiseen ovat tulleet jotenkin helpommiksi lähestyä.

4) Barokkisoittimeen vaihtaminen on kaksijakoinen juttu. Toisaalta siinä on paljon tuttua, toisaalta uudenlainen tekniikka vaatii aikaa ja paneutumista. Omalla kohdallani ensimmäinen puoli vuotta kului tuntumaa etsiskellen, mutta sen jälkeen asioita on pystynyt omaksumaan jo nopeammin. Jousitekniikka vaatii jonkin verran uudenlaista ajattelutapaa; toisenlaista äänenottotapaa, artikulaatiota ja uusien liikeratojenkin opettelua, mutta monet soittavat barokkiviulua sivusoittimena ilman että se häiritsee modernin soittimen tekniikkaa. Viulun pitelemisen ei eroa modernista paljoakaan, jos käyttää leuka- ja olkatukea, mutta usein barokkiviulua soitetaan ilman jompaakumpaa tai molempia. Tällöin tietysti viulukäden tekniikka muuttuu enemmän. Itse käytän ainakin toistaiseksi molempia tukia. Joka tapauksessa barokkiviuluun ja -jouseen perehtyminen antaa perspektiiviä tekniikkaan!

5) Ensimmäisenä opetin kurssilaisille fraasien huolellista muotoilua. Siinä sovelletaan jousitekniikkaa käytäntöön.

6) Tähän mennessä projekti on ollut hauska ja itselle opettajana innostava. Oppilaiden kanssa on ollut helppo tehdä yhteistyötä, ja jo kahtena ensimmäisenä päivänä otettiin monta askelta eteenpäin. Konsertista tulee varmasti hieno!

Johanna Kilpijärvi - sello, viola da gamba

1) Kauanko olet opiskellut Metropoliasa ja mistä sinne päädyit?

Opiskelin Metropoliasa aiemmin sello pääinstrumenttina vuosina 2006-2010 valmistuen musiikkipedagogi AMK:ksi. Nyt opiskelen jälleen Metropoliasa vanhaa musiikkia, pääinstrumenttina viola da gamba. Aloitin tänä syksynä opinnot myös Sibelius-Akatemiassa, viola da gamballa.

2) Onko pääaineesi nyt vanha musiikki, sellonsoitto, pedagogiikka vai jokin muu?

Koulutusohjelmastamme valmistuu musiikki-pedagogeja.

3) Miksi ryhdyit soittamaan vanhaa musiikkia?

Opiskellessani sellonsoittoa Metropoliasa sain valita erikoistumisaiheen ja minua kiinnosti erityisesti vanha musiikki. Aloitin viola da gamban soiton Timo Junturan johdolla ja sen jälkeen gambansoitto onkin vienyt mennessään. Vanhassa musiikissa viehätti erityisesti yhdessä soittaminen ja keskustelevainen työympäristö. Ja onhan vanha musiikki aivan ihanaa!

4) Kuvaile sellon/jousen vaihtamisen prosessia? Onko siinä paljonkin opettelemista, vai sujuuko se itsestään?

Aluksi gamban ja barokkisellon pitely oli haastavaa, koska niistä puuttuu piikki, joka tukisi soitinta maahan. Eli soitinta kannatellaan jaloilla. Jonkin ajan kuluttua se kuitenkin jo sujui. Gambajousen ote on erilainen kuin modernin sellon, koska ote tulee alhaalta päin. Barokkisellon jousta pidellään hieman keskemältä kuin modernin sellon jousta, sormet koskettavat jouhia.

5) Mikä on ensimmäinen asia, jonka kurssilaisille opetit?

Tapasin kurssilaiset ensimmäisen kerran Käpylän kirkossa yhteiskappaleen merkeissä. Luultavasti se liittyi fraseerukseen.

6) Vaikutelmat barokkijoululaulujen projektista tähän mennessä?

Mukana oleva oppilasjoukko on pieni, mutta sitäkin innostuneempi! Jaksoivat hienosti myöhäiset perjantai-illan harjoitukset ja heti seuraavana aamuna tulivat jälleen pirteinä musisoimaan. Kiva nähdä, että barokkimusiikki kolahtaa.

Annika Sinisalo Kuopiossa - Nuori Soittaa 2012

Ohessa kuvia opiston matkasta Kuopioon, kiitos niistä, Annika! Nuori Soittaa -valtakunnalliseen kamarimusiikkitapahtumaan osallistui tänä vuonna Käpylästä iso joukko; suzukilaisten lähes satahenkinen viulistien, sellistien ja huilistien ryhmä oli tapahtuman esiintyjäjoukoista suurin, paikallista sinfoniaorkesteria lukuunottamatta. Kun mukana oli vielä opiston orkesterijoukkoja, matkaan lähti kaksi bussillista. Hienosti meni, kuulemma!

Annikalle reissussa oli jotain tuttua; pianotrio The SEA, jonka muut jäsenet ovat Sahrami Huhtala, sello, ja Eemil Ritvaniemi, piano, perustettiin juuri edellistä Kuopion tapahtumaa varten. Heini Lehdon valmentama trio on esiintynyt Kuopion tapahtumien lisäksi Melartin-kilpailuissa sekä Espoon Juvenalian kamarimusiikki-tapahtumassa.

Mikä on jäänyt mieleesi parhaana esityskokemuksena, Annika?
"Sekä Melartin-kilpailuissa että Juvenaliassa sijoituimme ihan hyvin, mutta minusta Juvenalian kilpailuosuus meni ihan nappiin. Esiintymisissä ei ole tullut kauheita pettymyksiä ainakaan omalle kohdalleni."

Tämänvuotista Kuopion tapahtumaa varten trio harjoitteli Clara Schumannin trion ensimmäisen osan. Sekä trio-soitto että orkesterissa soittaminen sopivat 5-6-vuotiaasta viulua soittaneelle Annikalle. "Tykkään hirveästi molemmista. Triossa pääsee enemmän esille, mutta orkesterissa taas pääsee toimimaan porukassa."

Annika käy nyt Sibelius-lukiota Kruununhaan yläasteen jälkeen. "Kruununhaassa oli kiva yhteishenki, ja Sibelius-lukiosta olen tykännyt hirveästi!" Annika kertoo esimerkkinä Minä ja musiikki -kurssista, jolla pyrittiin avartamaan oppilaiden suhtautumista eri musiikin tyyleihin. Opettajat vaihtuivat parin viikon välein, ja oppilaat saivat näin opastusta monilta, erityisesti tiettyyn tyyliin perehtyneiltä ohjaajilta. Kurssin lopuksi oli hieno konsertti, jossa mm. jousioktetti soitti Mendelssohnia. Viulu valikoitui Annikan soittimeksi viulunsoittoa harrastaneen sisaren ansiosta, äiti taas on diplomipianisti. Ahti Valtonen on opettanut Annikaa lähes alusta pitäen.

Vaikka viulunsoitto ammattina ei olekaan ihan selkeä tavoite - "en ole vielä varma, kattoo nyt vähän" - Annikan oma viulunsoitto on jo pitkällä. "Pyrin harjoittelemaan joka päivä, ja yritän korvata viikonloppuna, jos joku päivä jää väliin viikolla." Päivittäinen harjoittelu tuottaa tulosta: D-tason suoritus on tätä kirjoitettaessa lähes taskussa.

Tiia Ignatius ja Jari-Pekka Manninen luotsasivat selloryhmää.

D-kurssin kappaleista "tykkään kaikista. Jokaisessa on haasteitakin. Lalon Symphonie espagnole on ehkä eniten sydäntä lähellä, siinä on paljon luonnetta ja siinä voi toteuttaa itseään."

Sisaren vanha viulu on nyt Annikan käytössä. "Se on 1800-luvun lopussa tehty arvokas, ranskalainen viulu, jossa on hyvä ääni." Voi kuvitella (ja toivottaa onnea!), että Annikan D-kurssi soi tällä viululla erinomaisesti!

PP

Mökkiläisen laulukirjasta laulettiin viisuja bussimatkan ratoksi.

Hannele Lehto ja pienemmät viulistit.

Intohimosta torveen - Mikael Pulkkinen

Käpylän musiikkiopiston käyrätorvensoiton opettaja Anni Juvonen jäi äitiyslomalle marraskuun puolivälissä. Mikael "Miku" Pulkkinen toimii seuraavan vuoden ajan yhdeksän nuoren torvensoittajan opettajana Käpylän musiikkiopistossa. Oppilaiden ikä vaihtelee peruskoulun aloittajista lukiolaisiin.

Mikä on sinusta hyvä ikä aloittaa käyrätorven opiskelu? "Jos kuuntelen sydäntä, niin oikeaa ikää ei ole. Voisin kuitenkin sanoa, että ihanteellinen ikä on silloin, kun kropan mitat alkavat olla lähes koossa, pystyy kannattelemaan torvea, hampaat ovat vaihtuneet ja keuhkokapasiteetti riittävä. Jos torvensoitto alkaa ihan pienenä, niin silloin opettajan olisi todella tärkeää kontrolloida kunnolla perustekniikka-puolta. Totutut virheet ovat vaikeita korjattavia, joten hyvä aloitus riittävän aikaisin on parempi. Kaksi kertaa viikossa pidettävä lyhyt tunti olisi pienille oppilaille paljon parempi kuin kerran viikossa 45 minuuttia. Tämä siitä syystä, että opettaja pystyisi paremmin kontrolloimaan tuota soittotekniikan kehitystä ja myös siitä syystä, että kestävyyspuoli ei ole vielä niin hyvä kuin edistyneemmillä oppilailta."

Käpylän musiikkiopisto on Mikulle tuttu paikka: "Olisinko ollut viiden vanha, kun soitonopiskelu alkoi Jari-Pekka Mannisen kanssa sellonsoitolla." Miksi sitten vaihdoit käyrätorveen? "Se oli oikeastaan siskoni Kristan ja hänen kaverinsa Eiran syy. He olivat menossa kesällä 1993 Oriveden orkesterikurssille. Leirillä oli ohjelmassa Mahlerin 1. sinfonia, johon he tutustuttivat minut ennen tuon leirin alkua. Mahler ja samoihin aikoihin kuultu Wagnerin

Mikael Pulkkinen ja corno
kuva: Tomi Kukkonen

Tannhäuserin pyhiinvaeltajien kuoro tekivät tehtävänsä – olin lopullisesti myyty cornismille."

Tässä vaiheessa Miku oli noin 13-vuotias. Pulkkinen sisarukset kävivät syksystä -93 alkaen konserteissa todella ahkerasti: "Kävimme valehtelematta kuuntelemassa ihan kaikki HKO:n ja RSO:n konsertit, mukaan lukien uusinnat. Kun torvistit soittivat hienosti konserteissa (aina!), menimme esitysten jälkeen kiittämään heitä ja sitä kautta alkoi tutustuminen orkesterimuusikoihin."

Miku koki vaskisoittajien seuran ja meiningin paljon rennompana kuin muiden soittimien soittajien - siis noin ylipäätään! Tuttavuudet syvenivät, ja "meistä taisi tulla vähän kuin HKO:n maskotteja. Konserttirutiineihin kuului HKO:n silloisen käyrätorven varaäänentohtajan Sakari Niemen lämmittelyn kuuntelua. Tunnin verran ennen konserttia hän kertoi meille juttuja torvensoitosta ja välillä

muustakin elämästä... Pääsimme myös mukaan joihinkin orkesterin juhliin, fanien ominaisuudessa. Krista-siskoni, Eira Karlson - Kristan luokkakaveri - ja minä loimme leikkimielellä Filharmonia Kids -nimisen kerhon."

Mikun perheessä ei aiemmin ollut muusikoita, joten vasta konserteissa käyminen avasi silmät: orkesterisoitosta voisi tulla ammatti. Iltamenoja (konsertteja) oli jossain vaiheessa kolmekin viikossa, mikä vähän huolestutti perheen äitiä - ymmärrettävästi. Joulukortti Olli Alholta (silloin Yleisradion Radio Yle1:n ohjelmajohtaja) rauhoitti tilanteen. "Olli Alho tuli tutuksi yleisön puolelta, kun torvistiyöstävämme Ville Hiilivirran äiti Helena (RSO:n intendentti 90-luvulla) oli monesti hänen seuranaan konserteissa."

Miku aloitti siis käyrätorven soiton vasta murrosiässä, vuoden 1995 alussa. "Sain torven opistossa sivusoittimeksi sillä ehdolla, että jatkan selloa kevään loppuun asti. Jotenkin taistelin sellon kanssa sen kevään, mutta työnteen taso oli kyllä... " Sen sijaan torvensoitto maistui.

"Meillä oli melkein natsimeininki siskon kanssa, kun harjoittelimme torvella pitkiä ääniä: Krista istui vieressä tuomarina ja minun piti soittaa ääniä kromaattisesti ylöspäin C1:stä." Tuomio oli yleensä tyyli: "Ei kelpaa, uudestaan!" 10-20 onnistunutta ääntä piti saada aikaan, ennen kuin pääsi seuraavaan. - Siis sängen vaativa, mutta hyvä kotiopettaja! Niinpä Miku teki keväällä -97 1/3 ja 2/3-tason yhdistettynä, sitten vuosien välein 3/3- ja mo-tasojen suoritukset - siitä huolimatta (tai juuri siksi), että myös sisko Krista aloitti torviopinnot seuraavana syksynä.

Sibelius-Akatemian opinnoista Mikulla on nyt "pari vuotta jäljellä ennen diplomin suoritusta" ja joitakin hajakursseja. Miku on Tommi Viertosen oppilaana Sibelius-Akatemiassa. Miten olet viihtynyt Akatemiassa? "Yhteisöllisyyden puute vähän vaivaa. Konservatorion aikoina meillä oli Esa Tapanin opissa yhteinen luokkatunti joka keskiviikko, säästysten kera - siellä oli uskomaton luokkameininki. Esalla luokan kokokin oli kyllä hiukan suurempi, sillä meitä oli parhaimmillaan 8, mutta Tommilla meitä on vaan 2."

Opintoihin kuuluvan kirjallisen työn aihe alkaa jo hahmottua: Muusikon motivaatio. "Timo Ronkaisen tai Aale Lindgrenin tyyppiset muusikot tekevät vieläkin korkeatasoista musiikkia, vaikka kaverit ovat jo eläkkeellä. Mistä tavallinen maakuntaorkesterin soittaja löytää motivaation harjoitella riittävästi läpi uran? Riittääkö kannustukseen esim. orkesterin koko, vierailevat kapellimestarit, hyvä sali - esimerkkinä Musiikkitalo?", pohdiskelee Miku.

Vapaa-ajalla Mikun voi bongata oopperan ym. muusikoiden yhteisissä futisharjoituksissa Stadikan takana pari kertaa viikossa. Kotona ajankäytöstä huolehtii osaltaan kolmevuotias tytär Léa. (toim. huom.: heittomerkki on nimessä tarkoituksella; äiti on puoliksi ranskalainen - näin kirjoitettuna nimi toimii myös kansainvälisesti). Léan musiikkikasvatus on jo alkanut isän kanssa Kannelmäen muskarissa.

Jos veikata pitää, Mikael Pulkkinen nähdään toivottavasti jossain vaiheessa orkesterin soittajana, mutta hän vakuuttaa opettamisenkin olevan mukavaa hommaa. Mikulle tuli nyt tilanne, jossa oman opettajan tytär on Käpylässä oppilaana. Tästä voi tulla hauskaa... Tervetuloa taloon!

PP

Tunti elämästä - rauhoitutaan opiston matineoihin

Käpylän musiikkiopisto järjestää ihastuttavia oppilasmatineoita joka viikko. Näihin esityksiin on valmistauduttu ehkä kuukausia, viikkoja ainakin. Monen soittajan sukulaisia on saapunut ehkä kauempaakin katsomaan opiston konserttia, jossa lapsella on ilo ja kunnia esiintyä.

Lapsille on tärkeää oppia kunnioittamaan toistensa esityksiä. Matineat on koottu niin, että niiden kesto on hyvin kohtuullinen, enintään tunti.

Pienimmille soittajille voi ottaa mukaan lelun tai kuvakirjan, johon voi suunnata huomion, jos ei jaksa vain katsella isompien soitantaa. Isommat koululaiset voivat mainiosti lukea kaikessa hiljaisuudessa seuraavan päivän kokeisiin samalla, kun kuuntelevat toisten esityksiä.

Jos soittajalla ja hänen perheellään ei ole aikaa olla matineassa sille varattua tuntia, voisi miettiä, onko välttämätöntä esiintyä tässä matineassa. Voisiko sopia opettajan kanssa jostain muusta matineasta, jossa olisi mahdollisuus olla koko tunti mukana?

Jos soittajia ei motivoi toisten soittimien soiton kuuntelu, voisiko opettaja järjestää omien oppilaiden matineoita?

Olen kuunnellut ilolla kymmeniä matineoita vuosien varrella. Kuitenkin mieltä on valitettavan usein hämmäntänyt se, ettei soittajilla ja heidän perheillään ole kunnioitusta toisiaan kohtaan. Alkupään soittajat puikahtelevat

ulos kesken ja loppupään soittajat saapuvat paikalle jossain vaiheessa. Kokonaisia perheitä poistuu kesken konsertin.

Ne, jotka eivät ehdi olla koko konserttia, voisivat huomaavaisesti alun perin asettua Koskelan kirkon parvekkeelle, mistä poistutaan suoraan eteisen kautta ulos häiritsemättä muuta konserttia ja yleisöä.

Kunnioittakaamme musiikkia, valmisteltuja esityksiä ja ennen kaikkea esiintyjä. Antakaamme itsellemme rauha asettua tunniksi musiikin ääreen. Se on elämän laatua!

Kiitos Käpylän musiikkiopistolle runsaasta ja ihanasta konsertti-tarjonnasta!

Maarit Pihlman
Soittajan äiti

MUSKARIIN kevääksi!

Käpylän musiikkiopiston muskarin peruslinjan perherymiin otetaan kevätlukukaudelle 2013 oppilaita seuraaviin ryhmiin:

SYLIVAUUVAT (0-6kk)

KESKIVIKKOISIN KLO 11.30, UUSI RYHMÄ

ISOT VAUVAT (ikä 1.1.2013 noin 1 vuotta)

KESKIVIKKOISIN KLO 10.45

PIKKUTAAPEROT (ikä 1.1.2013 noin 1,5-2 vuotta)

KESKIVIKKOISIN KLO 10.00

Opetuspaikka Taivaskalliontie 3,
ohjaajana musiikkileikkikoulun
opettaja. Marja Auer

Ilmoittautuminen kotisivujen
kautta ILMO-järjestelmässä:
www.kmo.fi .

<https://www.ilmoweb.fi/ilmot/kmo/>

Ilmoittautuminen on mahdollista
niin pitkään kunnes ryhmät
ovat täynnä.

Lisätietoa muskarien
toiminnasta löytyy kotisivuilta
tai sähköpostitse kysymällä
osoitteesta muskari@kmo.fi .

Musiikkiopiston kanslia neuvoo
puhelimitse ma-ke klo 10-15:
09-720 6610.

VAUVAMUSKARIN ESIKOULU

Mikael Nybergin lastenlauluja levylle ja nuoteiksi

”Säveliä ryytimaasta – Mikael Nybergin lastenlauluja” CD ja nuottikirja julkaistiin tunnin kestävässä konsertissa KARJALATALOSSA sunnuntaina 11.11.2012. Esiintyjinä konsertissa olivat levyllä laulavat ja soittavat Musiikkikoulu Virtuksen laulusuzukilapset, Käpylän musiikkiopiston suzukihuilistit ja -sellistit sekä Musiikkiopisto Avonian huilistit.

Idean äiti, laulopedagogi Mervi Sipola-Maliniemi (oik.) juonsi konsertin, ja sai ansaitusti huokaista ison urakan ja lämmitunnelmaisen konsertin päätteeksi.

Myös huilistien stemmoja laatinut ja harjoituksia ohjannut huiluolettajamme Marttiina Ahlström (vas.) saattoi onnitella itseään ja oppilaitaan.

Kiitos konsertista!

P.S. Enemmän aiheesta edellisessä Kapulassa.

KONSERTTIKALENTERI

Konsertit pidetään pääsääntöisesti klo 19, ja paikkana on Koskelan kirkko (Käpyläntie 11), ellei muuta mainita. Ajantasainen tapahtumakalenteri löytyy osoitteesta www.kmo.fi

ti 25.9. ke 26.9. to 27.9.	Suzukikonsertti Pianistien konsertti Pramia piika, Black box-sali, Musiikkitalo: Maija Karhinen-Ilo esiintyy	to 22.11.	Huilumatinea: Marja-Leena Mäkilän oppilaat esiintyvät
ti 2.10. ke 3.10. to 4.10. klo 19	Sellistien konsertti Raimon iltasoitto Ranskalainen sali Huilumatinea: Marja-Leena Mäkilän oppilaat esiintyvät	ti 27.11.	Sellistien ja kontrabasistien konsertti
su 7.10.	Orkesterikonsertti klo 18: opiston orkesterit esiintyvät	ke 28.11. to 29.11.	Heinin iltasoitto Puhallinten tasosuorituskonsertti klo 17 Viikin kirkko (Agronomink. 5, 00790 Hki) Orkesterin joulukonsertti
ti 9.10. to 11.10. klo 19	Suzukikonsertti Ranskalainen sali Huilumatinea: Aija Lehtosen ja Marttiina Ahlströmin oppilaat esiintyvät	su 2.12.	Sopraanosolisti Johanna Rusanen-Kartano, joht. Ahti Valtonen Pianistien konsertti
la 13.10.	Balladi-päivä klo 13 aikuisille ja nuorille, Karjala-talon Väiski-luokka	ma 3.12. ke 5.12.	Laulajien ilta klo 18.30: Sinikka Alstelan opiskelijat esiintyvät
ma 15.10. - pe 19.10. SYYSLOMA		ma 10.12.	klo 18.30 Koskelan kirkko Haitaristien konsertti
ke 24.10. to 25.10.	Rasmuksen iltasoitto Puhaltajien tasosuoritus- konsertti	ti 11.12.	Suzukisoittajien joulusoittajaiset
ti 30.10. ke 31.10. ma 5.11. to 8.11.	Suzukikonsertti Pianistien konsertti Puhallinmatinea Pianistien ja vapaan säestyksen opiskelijoiden ilta: klo 18 ja klo 19 Lisa Pälikön ja Pirjo Pesolan oppilaat esiintyvät	ke 12.12.	Karjala-talon klo 17: Kamulinjan pienten joulujuhla
ke 14.11.	Pianomatinea klo 18.30: Anu Ekholmin oppilaat esiintyvät	ke 12.12. to 13.12.	Karjala-talon juhlasali klo 18.30: Kamulinjan isojen joulujuhla Tuovin iltasoitto klo 18: Opiston joulukonsertti Kauneimmat barokkijoululaulut
to 15.11.	Syysoittajaiset klo 17.30: Merja Somiskan piano- oppilaat esiintyvät	pe 14.12.	klo 18 Ranskalainen sali Kitaristien ilta; Georgij Putilinin oppilaat esiintyvät
to 15.11. ma 19.11.	Janinan iltasoitto klo 17 Ranskalainen sali Karusellikonsertti	la 15.12.	Huilumatinea klo 16: Marttiina Ahlströmin oppilaat esiintyvät
ti 20.11. ke 21.11.	Suzukikonsertti Pianistien konsertti	su 16.12.	klo 16 Koskelan kirkko Pianomatinea: Marketta Wiklan oppilaat esiintyvät
		ma 17.12.	klo 18 Peillisali Nokkahuilistien joulusoittajaiset

Käpylän musiikkiopisto